

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2SŽ/11/2015
Identifikačné číslo spisu: 9015010066
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9015010066.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a z členov JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci navrhovateľky: MAC TV, s.r.o., sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpená Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., sídlom Miletičova 5B, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/40/2015 zo dňa 25. augusta 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/40/2015 zo dňa 25. augusta 2015 potvrdzuje.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľke ukladá zaplatiť súdny poplatok 500,- € do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím č. RP/40/2015 zo dňa 25. augusta 2015 odporkyňa (ďalej aj „Rada“) rozhodla podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2005 Z. z.“) o tom, že navrhovateľka ako účastníčka správneho konania č. 243/SKO/2015 porušila povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z. v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku tým, že na televíznej programovej službe JOJ dňa 13.01.2015 v čase o cca 22.12 hod. odvysielala program Stav ohrozenia (I. séria; 1. epizóda), ktorého český dabing bol vyrobený po 31.12.2007 a ktorý bol prvýkrát odvysielaný na území Slovenskej republiky po 31.12.2007, čím došlo k nezabezpečeniu používania štátneho jazyka v súlade so zákonom č. 270/1995 Z. z., za čo jej bola uložená podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. sankcia - pokuta určená podľa § 67 ods. 2 písm. k/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 500,- €.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že povinnosť ustanovená v § 16 ods. 3 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z. je formulovaná jednoznačne. Správne mu orgánu teda nie je daný priestor na akúkoľvek správnu úvahu. K splneniu povinnosti buď dôjde alebo nedôjde v závislosti od konania vysielateľa. V danom prípade bol predmetný program odvysielaný s českým dabingom, hoci mal byť odvysielaný v slovenskom jazyku, čo automaticky zakladá rozpor so zákonom.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu odporkyňa podala včas opravný prostriedok navrhovateľka a navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Uviedla, že vzhľadom na obrazovo-zvukového záznamu z vysielania členmi Rady je možné považovať za špecifickú formu ohliadky podľa § 38 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Vyhotovenie zápisnice o vykonaní dôkazu - ohliadky má pre vysielateľa zásadný význam, keďže je to významnou procesnou zárukou, pretože táto je objektívnym popisom priameho pozorovania a formalizovaným súhrnom. Vykonávanie dôkazov nemôže prebiehať kabinetným spôsobom a nie je možné zápisnicu o vykonaní dôkazu stotožňovať s prepisom/popisom skutkového stavu vyhotovenom zamestnancom Rady. Navrhovateľka zároveň poukázala na uznesenie rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 7As/57/2010-82 zo dňa 03.04.2012.

Navrhovateľka ďalej poukazovala na nedodržanie zásady proporcionality, nakoľko neexistuje naliehavá spoločenská potreba na tom, aby došlo k takémuto obmedzeniu slobody vysielateľa. V dnešnej modernej informačnej spoločnosti majú všetci diváci takmer neobmedzené možnosti získavania informácií a to z rôznych informačných zdrojov. Informácie v inom než štátnom jazyku taktiež predstavujú informácie, ktoré má navrhovateľka právo rozširovať a divák právo prijímať bez akéhokoľvek zásahu zo strany štátu, nakoľko oblasť digitálneho vysielania otvorila trh s mediálnymi službami (televíznym vysielaním) prakticky neobmedzenému množstvu uchádzačov, ktorí môžu prispôbením obsahu svojho televízneho vysielania „bojovať“ o vlastného diváka. Je výsostným subjektívnym právom každého diváka rozhodnúť sa sledovať taký obsah vysielania, ktorý si sám zvolí a v jazyku, ktorý preferuje. Z toho vyplýva, že aj prípadné vysielanie v inom než štátnom jazyku môže diváka zaujímať a štát má vytvoriť priestor (pluralita), aby sa mohol takýto vysielateľ s takýmto obsahom o diváka uchádzať.

III.

Odporkyňa sa vyjadrila k podanému opravnému prostriedku navrhovateľky a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie potvrdil. V dôvodoch uviedla, že záznam vysielania je jedným z podkladov pre rozhodnutie v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Rada dala navrhovateľke možnosť, aby sa vyjadrila k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia, čo aj navrhovateľka urobila. Podkladmi pre vydanie napadnutého rozhodnutia boli písomný prepis/popis skutkového stavu a záznam vysielania. Z povahy záznamu vysielania je zrejmé, že je možné sa s ním oboznámiť len jeho vzhľadom a toto vzhľadom je nevyhnutnou súčasťou zistenia skutkového stavu veci. Prepis/popis skutkového stavu nie je možné stotožňovať so zápisnicou o vykonaní dôkazu, nakoľko písomný prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania. Skutkový stav je najhodnovernejšie zachytený len v podobe záznamu vysielania. Sama navrhovateľka nenamietala rozpor medzi skutkovým stavom popísaným v napadnutom rozhodnutí a predmetným záznamom. Obdobná námietka bola už vznesená v konaní 2Sž/3/2009, 3Sž/66/2009, 5Sž/8/2010, 3Sž/22/2012 atď., v ktorom najvyšší súd postup odporkyňa potvrdil. Odporkyňa opätovne zopakovala, že proporcionality je potrebné vnímať v dvoch rovinách. K námietke navrhovateľky ohľadom toho, že nie je dôvod obmedzovať televízne vysielanie na výlučne v štátnom jazyku odporkyňa uviedla, že pokiaľ by bol dabing v českom jazyku vyrobený pred 1.1.2008 a bol odvysielaný na území Slovenskej republiky pred 1.1.2008, takýto program by bolo možné odvysielateľ s českým dabingom. Avšak v danom prípade ide o novší program a vysielateľ je povinný odvysielateľ ho so slovenským dabingom, prípadne s titulkami v štátnom jazyku. To, že iné programové služby sú vysielané aj v iných jazykoch ako slovenskom nie je

pre posúdenie vecí relevantné, nakoľko sa jedná o zahraničné programové služby, na ktoré sa zákon č. 308/2000 Z. z. nevzťahuje.

IV.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 64 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z. a na pojednávaní súdu dňa 24.05.2017.

Právny zástupca navrhovateľky vo svojom prednese na pojednávaní upriamil pozornosť súdu na odvolací dôvod týkajúci sa slobody prejavu, predovšetkým na neexistenciu podmienok na jej obmedzenie. Vysielačný program, hoci odvysielačný v inom ako slovenskom jazyku, bolo možné obmedziť len z dôvodu, ak by takéto obmedzenie bolo nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, verejného zdravia alebo mravnosti. Ochrana slovenského jazyka nespadá ani pod jeden z týchto dôvodov a preto Rada nebola oprávnená obmedziť slobodu prejavu vysielača. Rada ani v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ani vo vyjadrení k odvolaniu neuviedla na základe akého z uvedených piatich legitímnych cieľov obmedzila slobodu prejavu vysielača. Ak má rada záujem dôvodiť, že slobodu prejavu obmedzila z dôvodu ochrany práv a slobôd iných tak uvádza, že žiadne ústavné právo negarantuje divákovi sledovať program v slovenskom jazyku. Ustanovenia týkajúce sa povinností alebo práva prijímania informácií v štátnom jazyku sú len primárnym záväzkom štátu, ktorý nie je možné sekundárne prenášať na vysielača. Vysielač, v prípade ak NS SR dospeje k názoru o správnosti záverov rady, legitímne očakáva, že aspoň NS SR pomenuje, o ktorý legitímny dôvod pre obmedzenie slobody prejavu ide, prípadne pomenuje ústavou garantované právo alebo slobodu divákov, ktorému má byť poskytnutá ochrana v podobe obmedzenia slobody prejavu. US SR vo svojej judikatúre pripomína NS SR ako aj Rade, že primárne záväzky štátu nie je možné prenášať sekundárne na právnické osoby pôsobiace v oblasti súkromného práva. Vysielač nerozporuje že slovenský jazyk má na území SR prednosť pred inými jazykmi, avšak výlučne v úradnom styku, vo verejnoprávnej televízii, pretože takýmto spôsobom štát naplňa svoj primárny záväzok voči občanom. Tento primárny záväzok nie je možné prenášať na súkromnoprávneho vysielača a zároveň je vyžadovanie plnenia tejto povinnosti aj v prejednávanej veci neproporcionálne, pretože divákovi sú v nepomerne väčšom rozsahu prístupné služby zahraničných vysielačov, ktorí vysielajú v inom ako slovenskom jazyku a štát zjavne nemá záujem na tom, aby uplatňoval ochranu štátneho jazyka aj voči týmto vysielačom.

Právny zástupca odporkyne trval na svojom písomnom vyjadrení a rozhodnutie navrhol potvrdiť. Zdôraznil, že jazyk je jedným z definičných znakov štátu a plní nenahraditeľnú úlohu pri uchovávaní a pri posilňovaní národnej a kultúrnej identity. Na území Slovenskej republiky má slovenský jazyk prednosť pred ostatnými jazykmi, čo platí aj vo vysielaní. Vysielač môže byť aj v cudzom jazyku, avšak musí splniť zákonom vymedzené skutočnosti. V danom prípade bol použitý český jazyk, ktorého dabing bol vyrobený po 01. 01.2008. Z tohto dôvodu mal byť daný program odvysielačný v slovenskom jazyku. Zákon nedáva priestor a úvahy v prípade porušenia povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 pís. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. Z tohto dôvodu Rada musela vysielača sankcionovať za jeho porušenie. Nesúhlasil s názorom navrhovateľa vo vzťahu k výlučnému použitiu štátneho jazyka, nakoľko zákonodarca jednoznačne stanovil jeho použitie a ochranu všeobecne vo vysielaní všetkých vysielačov, ktorým bola na základe zákona č. 308/2000 Z. z. udelená licencia. Z tohto dôvodu bol navrhovateľ povinný zákon rešpektovať a túto povinnosť o jeho použití si splniť.

Najvyšší súd po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 241/SKO/2015, vrátane obrazovo - zvukového záznamu dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania zo dňa 24.03.2015, ktoré bolo doručené advokátovi navrhovateľky dňa 13.04.2015. V spise je pripojený obrazovo - zvukový záznam predmetného programu, opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 25.08.2015 a napadnuté rozhodnutie Rady.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka odovysielaním týchto programov porušila zákonné ustanovenie špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ dňa 13.01.2015 v čase o cca 22.12 hod. odovysielala program Stav ohrozenia (I. séria; 1. epizóda), ktorého český dabing bol vyrobený po 31.12.2007 a ktorý bol prvýkrát odovysielaný na území Slovenskej republiky po 31.12.2007, čím došlo k nezabezpečeniu používania štátneho jazyka v súlade so zákonom č. 270/1995 Z. z., za čo jej bola uložená podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. sankcia - pokuta určená podľa § 67 ods. 2 písm. k/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 500,- €. Rovnako bol povinný vysporiadať sa s námietkou, že postih za vyššie uvedené konanie vysielateľa predstavuje protiústavný zásah do slobody prejavu vysielateľa.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky,

(1) Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

(2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoločovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

(3) Cenzúra sa zakazuje.

(4) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa § 16 ods. 3 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách, je vysielateľ povinný zabezpečiť pri vysielaní programov a ostatných zložiek programovej služby používanie štátneho jazyka, jazykov národnostných menšín a cudzích jazykov v súlade s osobitnými predpismi.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky Vysielanie rozhlasovej programovej služby a vysielanie televíznej programovej služby sa na území Slovenskej republiky uskutočňuje v štátnom jazyku okrem vysielania

- a) inojazyčných televíznych relácií s titulkami v štátnom jazyku alebo s ich bezprostredne nasledujúcim vysielaním v štátnom jazyku,
- b) inojazyčných rozhlasových relácií s ich bezprostredne nasledujúcim vysielaním v štátnom jazyku a rozhlasových relácií v regionálnom vysielaní alebo lokálnom vysielaní určených pre príslušníkov národnostnej menšiny vrátane podujatí v priamom prenose,
- c) kultúrnych a informačných programov Slovenského rozhlasu do zahraničia,
- d) televíznych a rozhlasových jazykových kurzov a relácií s príbuzným zameraním,
- e) hudobných diel s pôvodnými textami,
- f) v jazykoch národnostných menšín a etnických skupín v Slovenskom rozhlase,
- g) audiovizuálnych diel alebo zvukových záznamov umeleckých výkonov šírených vysielaním v pôvodnej jazykovej úprave spĺňajúcej požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka,
- h) audiovizuálnych diel, ktorých dabing v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka bol vyrobený pred nadobudnutím účinnosti osobitného predpisu a ktoré boli odvysielané na území Slovenskej republiky pred nadobudnutím účinnosti tohto osobitného predpisu,
- i) pôvodných jazykových prejavov jednotlivých osôb v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka zaradených do spravodajských, publicistických a zábavných televíznych relácií alebo rozhlasových relácií,
- j) podujatia v priamom prenose so simultánnym tlmočením do štátneho jazyka v rámci inojazyčnej relácie.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2013, rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663,- € do 66 387,- € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99,- € do 19 916,- €, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 4).

Najvyšší súd po oboznámení sa so spisovým materiálom vrátane priloženého záznamu programu (§

250q ods. 1 veta druhá O.s.p.) v súlade s názorom odporkyne mal za to, že konanie navrhovateľky, keď odvysielaním programu s českým dabingom, ktorý bol vyrobený po 31.12.2007 a ktorý bol prvýkrát odvysielaný na území Slovenskej republiky po 31.12.2007, naplnilo skutkovú podstatu porušenia § 16 ods. 3 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z..

V prvom rade Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že navrhovateľka nedôvodne namietala, že sankcionovaním konania, za ktoré jej bola uložená pokuta predstavuje porušenie resp. zásah do jej práva na slobodu prejavu a nedôvodné a nezákonné obmedzenie tohto práva. V tejto súvislosti je treba uviesť, že pod právom na slobodu prejavu nie je možné chápať konanie navrhovateľky, ktoré spočíva v odvysielaní programu v rozpore s ust. § 156 ods. 3 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z. nakoľko samotná Ústava v rámci úpravy práva na slobodu prejavu stanovuje, že podnikanie v odbore rozhlasu a televízie (a v jeho rámci realizácia práva na slobodu prejavu) sa môže viazať na povolenie štátu, pričom podmienky ustanoví zákon. Zákon 308/2000 Z. z. v rámci podmienok pre vysielateľa na podnikanie v odbore televízie (aj pre vysielateľa ktorým je komerčná televízia) stanovil povinnosť vysielateľovi zabezpečiť používanie štátneho jazyka resp. jazykov národnostných menšín v súlade s osobitnými predpismi, vrátane zákona č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky. Napádaným postupom odporkyne teda nedošlo k obmedzeniu práva na slobodu prejavu, ktorého limity sú dané ust. čl. 26 ods. 4 Ústavy, ale k postupu predvídanému v ust. čl. 26 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

K námietke navrhovateľky týkajúcej sa k prepisu/popisu posudzovaného programu, senát najvyššieho súdu uvádza, že odporkyňa vyhotovila takýto prepis zo záznamu vysielania pre účely správneho konania. S týmto navrhovateľku v rámci administratívneho konania oboznámila a poskytla jej možnosť vyjadriť sa k obsahu prepisu vysielania, ako k podkladu pre rozhodnutie, o čom svedčí i opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní a ktorá je súčasťou pripojeného administratívneho spisu. Čo sa týka námietky navrhovateľky, že oboznámenie sa s obsahom záznamu je vlastne vykonanie dôkazu ohliadkou a bolo povinnosťou odporkyne spísať o vykonaní dôkazu ohliadkou podľa § 22 ods. 1 správneho poriadku zápisnicu, najvyšší súd uvádza, že v žiadnom prípade nie je možné považovať vzhľadnutie záznamu za vykonanie dôkazného prostriedku ohliadkou. Dôkazný prostriedok - ohliadka je oboznámenie sa s vonkajšími znakmi hnutelnej alebo nehnuteľnej veci, nejde však o oboznámenie sa s jej obsahom, ako v prípade záznamu z vysielania.

K námietke navrhovateľky týkajúcej sa porušenia zásady proporcionality a údajnej diskriminácie navrhovateľky najvyšší súd uvádza, že zákonodarca ustanovenie § 16 ods. 3 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z. formuluje jednoznačne a nie je priestor na skúmanie správnej úvahy.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 1. októbra 2012, podľa ktorého je navrhovateľka povinná zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 500,- €.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011) jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.